

(2001/C 364 E/206)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1718/01**van Erik Meijer (GUE/NGL) aan de Commissie**

(14 juni 2001)

Betreft: Per lidstaat verschillende interpretaties met betrekking tot deelname of uitsluiting van individuele accountants en milieuaccountants bij de toepassing van de EMAS-regeling

1. Herinnert de Commissie zich dat met betrekking tot de Verordening inzake de vrijwillige deelneming van organisaties aan een communautair milieubeheer- en milieuauditsysteem (EMAS) in de eerste twee lezingen door het Europees Parlement een amendement is aanvaard met de strekking dat de grote verificatie-instellingen hun monopolie-positie als EMAS-verificateur kwijtraken, zodat ook zelfstandige accountants en milieuaccountants deze taak kunnen vervullen, maar dat deze bepaling geen deel uitmaakt van de op 14 februari 2001 in derde lezing door middel van een bemiddelingsprocedure vastgestelde eindtekst?
2. Kan de Commissie bevestigen dat de tot nu toe bestaande praktijk per lidstaat sterk verschilt, waarbij in Duitsland individueel werkzame accountants wél worden betrokken terwijl grote instellingen in Nederland en Denemarken proberen dit tegen te houden?
3. Is het de Commissie bekend dat het opwerpen van belemmeringen in Nederland plaatsvindt via de Raad voor de Accreditatie en in diens kielzog de Stichting Coördinatie Certificatie Milieuzorgsystemen (SCCM), die in de gelegenheid worden gesteld om de ongeveer tachtig milieuaccountants te weren uit het gesloten bolwerk van de certificerende instellingen?
4. Heeft de Commissie inmiddels kennisgenomen van het Nederlandse wetsvoorstel nr. 27683, dat tot doel heeft artikel 12 van de Wet Milieubeheer te wijzigen in verband met de herziening van de EMAS-Verordening, maar dat geen rekening houdt met de in de EMAS-Verordening veronderstelde vrijheid van dienstverlening? Acht zij dit wetsvoorstel in overeenstemming met de strekking van de verordening?
5. Welke interpretatie geeft de Commissie aan de wijze waarop individueel werkzame accountants en milieuaccountants voortaan bij deze werkzaamheden betrokken kunnen worden of daarvan worden uitgesloten? Geldt voortaan de Duitse interpretatie, de Nederlands-Deense interpretatie of aanvaardt de Commissie dat er in de praktijk een per lidstaat verschillende regeling blijft bestaan met uiteenlopende gevolgen voor de rechtspositie van deze beroepsgroep?
6. Wenst de Commissie de thans per lidstaat verschillende interpretatie van de verordening duurzaam te laten voortduren? Zo nee, hoe en wanneer denkt zij dit probleem dan op te lossen?

Antwoord van mevrouw Wallström namens de Commissie

(26 juli 2001)

1. en 2. De EMAS-verordening, zowel de originele ⁽¹⁾ als de herziene versie ⁽²⁾, heeft de toegang tot het beroep van EMAS-milieuverificateur nooit tot instellingen beperkt. Integendeel, volgens de EMAS-verordening mogen voor nationale erkenningssystemen zowel instellingen als individuen als verificateur worden geaccrediteerd ⁽³⁾.

Deze keuzemogelijkheid ligt, op grond van het subsidiariteitsprincipe, in handen van de lidstaten en maakt het met name mogelijk rekening te houden met bestaande structuren op het gebied van milieucertificering. Ongeacht de keuze die de lidstaat maakt, moet het nationaal erkenningssysteem zo worden opgezet dat erkende milieuverificateurs in ieder geval onafhankelijk zijn van de activiteiten die zij verifiëren.

Tenslotte zij opgemerkt dat de lidstaten op grond van Verordening (EG) nr. 761/2001 van het Parlement en de Raad van 19 maart 2001 ⁽²⁾ binnen 12 maanden na de inwerkingtreding van de verordening een operationeel erkenningssysteem moeten hebben. Het is dus afwachten welke keuze zij in verband met de accreditering van instellingen en individuen als EMAS-verificateur zullen maken.

Bijgevolg kan momenteel niet worden gesteld dat bepaalde verificatie-instellingen verhinderen dat individuen een EMAS-accreditatie krijgen.

3. Het systeem van milieuverificateurs bestaat enkel in het kader van de EMAS-verordening; de bewering in de vraag dat de mogelijkheid bestaat dat 80 verificateurs worden geweerd is dan ook niet erg duidelijk. Ofwel gaat het wel degelijk om 80 milieuverificateurs die conform de EMAS-verordening zijn erkend, ofwel gaat het om individuen met andere bevoegdheden, van wie de beroepsuitoefeningsvoorwaarden niet onder de EMAS-verordening vallen. In dat verband zij opgemerkt dat het communautaire register van erkende milieuverificateurs slechts zes verificateurs omvat voor Nederland.

4. Voorshands heeft de Commissie officieel het vermelde ontwerp van Nederlandse wet niet ontvangen en kan zij zich dus niet uitspreken over de verenigbaarheid ervan met de bepalingen van Verordening (EG) nr. 761/2001.

5. en 6. Zoals reeds verduidelijkt in de punten 1 en 2 laat Verordening (EG) nr. 761/2001 de lidstaten vrij in het kiezen van het type milieuverificateur dat zij erkennen (instelling of individu of beide). Het gebruikmaken van deze keuzemogelijkheid kan dan ook niet opgevat worden als een verschillend interpreteren van de verordening. In ieder geval kan de in een lidstaat erkende milieuverificateur, ongeacht of het om een instelling dan wel een individu gaat, zijn functie uitoefenen in elke lidstaat op grond van het beginsel van de vrijheid van dienstverlening, dat trouwens herhaald wordt in artikel 4, lid 5 van Verordening (EG) nr. 761/2001.

(¹) Verordening (EEG) nr. 1836/93 van de Raad van 29 juni 1993 inzake de vrijwillige deelneming van bedrijven uit de industriële sector aan een communautair milieubeheer- en milieuauditsysteem (EMAS), PB L 168 van 10.7.1993.

(²) PB L 114 van 24.4.2001.

(³) Vgl. bijlage III A van Verordening (EEG) nr. 1836/93 en bijlage V 5.1 van Verordening (EG) nr. 761/2001.
